אדרבה אשה דאורחה כו' · הא פשיטא בכולה הש"ס דבאשה מתחייב אשני משכבות דמשכבי אשה כתיב אלא רב פפא ה"ק אם יש לחלק בין אשה לבהמה ליפכא הוה ליה למימר: **זה** קלוט מרובה · פ"ה דס"ל לאביי דבעינן תקלה וקלון וליה דרב ששת דמחייב בהמה הערבעת לעובד כוכבים ח"ע אינה אלא דס"ל מחוך שקלוט מרובה ליכא קלון לעובד כוכבים ומאילנות לא גמיר ופי' דוחק דמשמע דלעניין מילתא דרב ששת בא דמחייב אע"ג דליכא קלון לעובד כוכבים ועוד קשה היאך פשיט רב ששת מאילנות שמעונין שריפה משום תקלה לחודא הכי נמי לבהמה שרבעה עובד כוכבי' הא ודאי פשיטא דליכא למימר משתחוה לבהמה תוכיח דליכא תקלה לחודא ושריא כדמסיק משום דחס רחמנא אבעלי חיים וה"ה ברביעה דליכא למילף מאילנות וי"ל דהכי פשיט כי היכי דגבי אילנות הטוה הכתוב של עובד כוכבים לפל ישראל אע"ג דבישראל ליכא תקלה וקלון וכשל עובד כוכבים ליכא אלא תקלה לחוד ה"נ גבי בהמה יש להשוות ברבע דעובד כוכבים לברבע דישראל אע"ג דבישראל ליכא תקלה וקלון ובעובד כוכבים ליכא אלא תקלה לחודה ופריך עובד כוכבים המשתחוה לבהמתו תאסר ומיקטלה משום תקלה לחודה ומשני ומי ליכא מידי כו' הא לא אסרינן ברבעת לעובד כוכבים אלא כדי להשוותה לברבעת ישראל ופריך ישראל גופיה תיאסר מידי דהוה ברביעה וכיון דאסור נעבד דישראל משום תקלה וקלון דאסור בברביעה נאסור נמי נעבד לעובד כוכבים אפילו משום תקלה לחודה ומשני זה קלוט מרובה אילנות' נעבד דישראל מברבע לישראל דברבע לישראל קלוט מרובה ונעבד דישראל תקלה ליכא וקלון מרובה ליכא:

וחייבין

רבינו חננאל ריוח א': והבא על בהמה בין בדרכה בין שלא בדרכה והאשה המביאה בהמה עליה בין בדרכה חייבין. אבר רבא המערה בזכור חייב מאי מעמא משכבי אשה כתב. המערה בבהמה נמי חייב. אינא בהקישא. כדאמרינן הערואה דכתיבא בני אחות אביו ואחות אמו דלא צריכא דהא איתקיש להעראה דנדה תניהו להעראה דבהמה ואמ"ל דהאי קרא ועריו אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו טוליה קרא לדרשא הוא דאתא וספורש ביגמות פ' הבא על יבמתו בחחלתו: בעי רב אחדבוי המערה בעצמו מהו ואמר רב אשי מערה בעצמו בקישוי לא משכחת לה כלומר בקישוי ניר לא משכחת לה כי משכחת לה במשמש מת פי' ניר בלא קישוי נקרא מת ומאן דאמר משמש מת בעריות חייב כו' וזה מפורש בשבועות

נר מצוה

נח א מיי' פ"ל מהלכות איסורי ביאה הלי"ד:
נט ב מיי' שם הלי"ז:
ס ג מיי' שם הלי"ח:
סא ד מיי' פ"ט מהלכות מלכים הלכה ו:

הבא על הבהמה בין כדרכה בין שלא כדרכה והאשה המביאה את הבהמה עליה בין כדרכה בין שלא כדרכה חייב דרש רב נחמן בר רב חסדא באשה שני משכבות, ובבהמה משכב אחד, מתקיף לה רב פפא אדרבה אשה דאורחה היא, אמשכב מיחייב, אמידעם אדרינא לא מחייב, בהמה דלאו אורחא היא, לחייב עלה על כל נקב ונקב תניא (דלא כתרוייהו) זכר בן תשע שנים ויום אחד הבא על הבהמה בין כדרכה בין שלא כדרכה והאשה המביאה את הבהמה עליה בין כדרכה בין שלא כדרכה חייב א"ל רבינא לרבא המערה בזכור מהו, "המערה בזכור משכבי אשה" כתיב ביה! אלא המערה בבהמה מהו? א"ל אם אינו ענין להעראה דכתיבא גבי "אחות אביו, ואחות אמו" דלא צריכא דהא איתקש להעראה דנדה תניהו ענין להעראה דבהמה מבדי בהמה מחייבי מיתות ב"ד היא, למה לי דכתיב להעראה דידה גבי חייבי כריתות, לכתביה גבי חייבי מיתות בית דין וליגמור חייבי מיתות בית דין מחייבי מיתות בית דין? הואיל וכוליה קרא לדרשא הוא דאתי, כתיבא נמי מילתא דדרשא. בעא מיניה רב אחדבוי בר אמי מרב ששת המערה בעצמו מהו? אמר ליה קבסתן, אמר רב אשי מאי תיבעי לך: בקושי לא משכחת לה, כי משכחת לה במשמש מת: למאן דאמר *משמש מת בעריות פטור הבא פטור ולמאן דאמר חייב הבא מיחייב תרתי: מיחייב אשוכב ומיחייב אנשכב בעון מיניה מרב ששת העובד כוכבים הבא על הבהמה מהו: תקלה וקלון בעינן והבא תקלה איכא קלון ליכא או דילמא תקלה אע"פ שאין קלון אמר רב ששת תניתוה מה אילנות שאין אוכלין ואין שותין ואין מריחין אמרה תורה השרת שרוף וכלה הואיל ובא לאדם תקלה על ידן המתעה את חבירו מדרכי חיים לדרכי מיתה על אחת כמה וכמה אבא מעתה עובד כוכבים המשתחוה לבהמתו, תיתסר ומקטלא מדי איכא מדי דלישראל לא אסר ולעובד כוכבים אסר? ישראל גופיה ליתסר מדי דהוה ארבעה קלונו מרובה וזה קלונו מועט, והרי אילנות דאין הלונן מרובה ואמרה תורה השרת שרוף וכלה? אמר אביי זה בבעלי חיים קאמרינן דחס רחמנא עליהן ש"ש דא"ל אמר רבא אמר אמרה תורה בהמה נהנית מעבירה תיהרג, והרי אילנות דאין נהנין מעבירה, ואמרה תורה השרת שרוף וכלה? בבעלי חיים קאמרינן דחס רחמנא עליהן ש"ש דא"ל שלא תהא בהמה עוברת בשוק ויאמרו זו היא שנסקל פלוני על ידה מאי לאו מדסיפא

מדסיפא

חס רחמנא: אילנות· של אשירה דכתיב בהו (דברים יב) תשרפון באש אמרה תורה וכו' אלמא תקלה אע"פ שאין קלון לעובד כוכבים ליכא קלון אלא תקלה הוא אסורה לעובד דליכא תקלה שהוא נהרג על ידה תתסר הבהמה לישראל לא מיפסר · המשום תקלה לחודה נסקלת: (ג) ליכא מידי לישראל לא מיפסר · בהמתו בהשתחוותו דקיימא לן (המורה דף כט.) בעלי חיים אין נאסרין מפני עבודת כוכבים דמדאילעריך קרא למיסר נעבד לקרבן גבוה מכלל דלהדיוט אסרי: לישראל נמי ליפסר מידי דהוה לעובד כוכבים · דלאסרינן לה ומקטלא וכי אילעריך למיסר נעבד לגבוה כגון נעבד על פי עד אחד או ע"פ הבעלים ואיקים בברבע על פי אחד או על פי הבעלים דנברא לא מקטיל ואיהי נמי לא מקטלא דהא רובע וברבע לא מקטלא דהא קרא לגבוה וקשיא לן למה לי קרא ממקום ישראל כתיב מן המותר לישראל ואקיים בברבע על פי אחד או על פי הבעלים דנברא לא מקטיל ואיהי נמי לא מקטלא בפרק שני דתמורה (שם): אמר אביי זה קלונו מרובה · שם כהן שעבר על מלות קיום וקלון שגינה עלמו בדבר מגונה: וזה קלונו · לעובד כוכבים מועבירה וסבירא ליה לאביי תקלה וקלון בעינן דלית ליה דרב ששת אי נמי סבירא ליה דמתיר דמחוך שקלוט מרובה ליכא קלון ואפילו מעובד כוכבים ומיהא מאילנות לא גמר לה: כבעלי חיים קא אמרינן דלא מתסרי במלתא זוטרתא: דסלי סם רתפנא · שהגריך להם ב"ל של עצרים ושלשה והעלאת עדים: רבא אמר · להכי לא יליפינן לעובד מלרבע משום דלא נהנית הבהמה מעבירה וגבי עובד כוכבים הבא על הבהמה ברב ששת סבירא ליה דהא ליתהגיה מעבירה: אם אמר · דתקלה בלא קלון מקטיל מדקתני במתני' תרי בני הויה ריש מסנה יחירא דקתני סיפא דבר אחר וכו' ומהך סיפא משמע דתרוייהו ליכא דקתני ויאמרו זו היא הייט קלון שנסקל הייט בעבירה ומדתנא לריש שמע מינה תקלה בעבירה דוקא נקט בלא קלון כגון עובד כוכבים דהא ליכא למימר תגא ריש תקלה וסיפא קלון למימרא דתרוייהו בעינן דהא מדסיפא שמע מינה:

פרק רביעית המומאה באחריתו בגמרא זו היא מצות עשה שבמקדש דתנינן אינו היא מצות עשה שבנדה שחייבין עליו היה משמש עם הפרוה ואמרה לו נטמיתי פירש מיד חייב שציאתו הנייה לו כביאתו. דפסור משום דאנוס הוא. אליבא דאביי דאמר חייב מערה בעצמו חייב שתים. אותו משום שוכב ואותו משום נשכב. בעו מיניה מרב ששת נגרי הבא על הבהמה תיהרג הבהמה אי לא. מעמא מאי נדרגת משום דאיירע תקלה על ידה ליהרג בני אדם. וקלון כדי שלא תהא בהמה זו עוברת בשוק ואי' זו היא שנסקל פלוני על ידה והבא תקלה איכא שדרי (שהרג) [נהרג] הרובעה אבל קלון ליכא (קלון) דעבו"ם ליכא קלון או דילמא תקלה אע"ג דליכא קלון נהרגת. אמר להו תניתוה ומה אילנות כגון אשרה שאין אוכלין ולא שותין ולא מריחין שבאת תקלה על ידן ונתחייבו עובדיהן אסרה תורה השרת שרוף וכלה. המתעה חבירו מדרך חיים לדרכי מיתה לא כ"ש ומסקנא הכי דאפילו תקלה בלא קלון נהרגין ואקשינן אי הכי דהיישי לתקלה בלא קלון וקפלינן. עכו"ם שהשתחוה לבהמתו תיאסר בהמתה ותיהרג ודחינן דלא נעבד כי האי נוונא לישראל לא קפלינן לבהמה בהמה דעכו"ם קפלינן ליה מי איכא מידי דלישראל לא מקטיל ועכו"ם מקטיל ואסרינן בהמה של ישראל תיהרג הנעבדת כמו שנהרגת הנרבעת ודחינן קלון הרובע מרובה מן העובר. רבא אסר אסרה

וחייבין עליה משום ח"ל • פ"ה אם קיבל אביה קדושין וקשה מסיפא שמעי' לה דתני בה עליה אחד מכל עריות דדייקינן מינה אפילו בהמה ועוד בפ"ק דקידושין (דף י. ושם) דבשו למיפשט דבריהה לאירוסין עושה ולא נשואין עושה מדקתני בביאה ובתר הכי קתני נשאת וממאי דילמא נשאת לקדושי כסף קאי כמו וחייבים עליה משום ח"ל וי"ל דכולה לקידושי ביאה דרישא קאי ומשום בה עליה יבם קנאה לאצטריכא ליה דלא תימא קנאה מדרבנן כמו בן תשע דסיפא דלא קני מדאורייתא אלא כמאמר בעלמא כדאיתא בשילהי האשה רבה (יבמות דף לו.) ומיהו קשה דלקמן בפ' בן סורר (דף פט.) דייק מהכא דהולכין בדיני נפשות אחר הרוב מדקתני וחייבין עליה משום ח"ל ואמאי דילמא אילונית היא ואדעתא דהכי לא קדיש הא אפילו הראשון אדעתא דהכי קדיש ה"מ למיפרך אמאי חייבין דאילונית נמי בת יבום היא ומיבום לא פריך דהא"ל דאדעתא דהכי לא מייבם וי"ל דנקט אדעתא דהכי לא קדיש משום דפריך עלה גם מסיפא דהא עליה אחד מכל עריות ומאן דמשני דקבליה עילויה מכל מקום הוא דא"ל כדשנינן חייבין עליה בקרבן א"ל דקבל עליה היבם ולא ראשון דאם תמצא אילונית תתקדש לו מ"מ בביאתו וריב"א פירש דנקט דחייבים עליה משום אשת איש וה"ה לכל עריות כדי לאשמועינן מחמת סיפא אפילו בהמה דמסיפא גרידא לא הוה שמעינן בהמה דהוה אמרינן גבי בהמה לא תשיב ביאתו ביאה תדע דגבי בן ט' דקתני ואם בא על אחת מכל עריות אפ"ה קתני בהמה בהדיה ופוסל את הבהמה ונסקלת על ידו ויש לפירושו דלא קתני גבי קטנה ופוסלת את הבהמה ונסקלת על ידה*:

נשאת לכהן • אבל פחותה מבת ג' לא אלא אע"ג דליכא למיחש לדשולא ולא לממזר דהא נישאת כיון דלאו בת ביאה היא חוזרת לבית אביה ולא בדיק לה ועוד דכיון דנשאת אמתקדשת בביאה קאי כדאמר בפ"ק דקידושין (דף י.) אם כן פחות מבת ג' דקידושי ביאה דידה לאו קידושי נישואין נמי לא מהני:

ואינו מאכיל • פי' בקונטרס אם היה כהן וכבר עליה לשם קידושין ליט מאכיל וקשה דאין זה תלוי בביאה אלא משום דקידושי קטן לאו קידושין ויש לפרש דאינו מאכיל ביבמתו קאמר אע"פ שזקוקה ועומדת:

ואינו נותן גט עד שיגדיל • בהגדיל לחוד לא סגי ליה בגט בביאת בן ט' כמאמר שוויה רבנן ולריכה גט למאמרו וחלילה לזיקתו אלא לכשיגדיל ויבעל ויתן גט הכי מפרש בפ' יוצא דופן (כלה דף מה.): ליט

וחייבין עליה משום ח"ל וי"ל דכולה לקידושי ביאה ומשום בה עליה יבם קנאה לאצטריכא ליה דלא תימא קנאה מדרבנן כמו בן תשע דסיפא דלא קני מדאורייתא אלא כמאמר בעלמא כדאיתא בשילהי האשה רבה (יבמות דף לו.) ומיהו קשה דלקמן בפ' בן סורר (דף פט.) דייק מהכא דהולכין בדיני נפשות אחר הרוב מדקתני וחייבין עליה משום ח"ל ואמאי דילמא אילונית היא ואדעתא דהכי לא קדיש הא אפילו הראשון אדעתא דהכי קדיש ה"מ למיפרך אמאי חייבין דאילונית נמי בת יבום היא ומיבום לא פריך דהא"ל דאדעתא דהכי לא מייבם וי"ל דנקט אדעתא דהכי לא קדיש משום דפריך עלה גם מסיפא דהא עליה אחד מכל עריות ומאן דמשני דקבליה עילויה מכל מקום הוא דא"ל כדשנינן חייבין עליה בקרבן א"ל דקבל עליה היבם ולא ראשון דאם תמצא אילונית תתקדש לו מ"מ בביאתו וריב"א פירש דנקט דחייבים עליה משום אשת איש וה"ה לכל עריות כדי לאשמועינן מחמת סיפא אפילו בהמה דמסיפא גרידא לא הוה שמעינן בהמה דהוה אמרינן גבי בהמה לא תשיב ביאתו ביאה תדע דגבי בן ט' דקתני ואם בא על אחת מכל עריות אפ"ה קתני בהמה בהדיה ופוסל את הבהמה ונסקלת על ידו ויש לפירושו דלא קתני גבי קטנה ופוסלת את הבהמה ונסקלת על ידה*:

ג' לא אלא אע"ג דליכא למיחש לדשולא ולא לממזר דהא נישאת כיון דלאו בת ביאה היא חוזרת לבית אביה ולא בדיק לה ועוד דכיון דנשאת אמתקדשת בביאה קאי כדאמר בפ"ק דקידושין (דף י.) אם כן פחות מבת ג' דקידושי ביאה דידה לאו קידושי נישואין נמי לא מהני:

ואינו מאכיל • פי' בקונטרס אם היה כהן וכבר עליה לשם קידושין ליט מאכיל וקשה דאין זה תלוי בביאה אלא משום דקידושי קטן לאו קידושין ויש לפרש דאינו מאכיל ביבמתו קאמר אע"פ שזקוקה ועומדת:

ואינו נותן גט עד שיגדיל • בהגדיל לחוד לא סגי ליה בגט בביאת בן ט' כמאמר שוויה רבנן ולריכה גט למאמרו וחלילה לזיקתו אלא לכשיגדיל ויבעל ויתן גט הכי מפרש בפ' יוצא דופן (כלה דף מה.): ליט

מדסיפא תקלה וקלון רישא תקלה בלא קלון והיבי דמי עובר כוכבים הבא על הבהמה לא סיפא תקלה וקלון רישא הא קמ"ל דאפילו קלון בלא תקלה נמי מיחייבי ישראל הבא על הבהמה בשוגג וכדבעי רב המנונא דבעי רב המנונא ישראל הבא על הבהמה בשוגג מהו: תקלה וקלון בעינן והכא קלון איכא תקלה ליכא או דילמא קלון אע"פ שאין תקלה אמר רב יוסף תא שמע בת שלש שנים ויום אחד מתקדשת בביאה, ואם בא עליה יבם קנאה, וחייבין עליה משום אשת איש, ומטמאה את בועלה למטמא משכב תרתין כעלין, ניסת לכהן אוכלת בתרומה, בא עליה אחד מן הפסולים פסלה מן הכהונה, ואם בא עליה אחד מכל העריות האמורות בתורה מומתין על ידה והיא פטורה אחד מכל עריות ואפילו בהמה והא הבא דקלון איכא תקלה ליכא וקתני מומתין על ידה, כיון דמזידה היא תקלה נמי איכא ורחמנא הוא דחס עלה, עלה דידה חס אבהמה לא חס, אמר רבא תא שמע בן תשע שנים ויום אחד הבא על יבמתו קנאה ואינו נותן גט עד שיגדיל, ומטמא כנדה למטמא משכב תרתין כעלין, פוסל ואינו מאכיל, ופוסל את הבהמה מעל גבי המזבח, ונסקלת ע"י, ואם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה מומתים על ידו והא הבא קלון איכא תקלה ליכא וקתני נסקלת על ידו, כיון דמזיד הוא, תקלה נמי איכא ורחמנא הוא דחס עילויה, עליה דידה חס רחמנא אבהמה לא חס רחמנא תא שמע דבר אחר שלא תהא בהמה עוברת בשוק ויאמרו זו היא שנסקל פלוני על ידה מאי לאו מדסיפא תקלה וקלון רישא קלון בלא תקלה והיבי דמי ישראל הבא על הבהמה בשוגג, לא, סיפא תקלה וקלון רישא תקלה בלא קלון והיבי דמי עובר כוכבים הבא על הבהמה וכדבעו מינה מרב ששת: **מתני'** המגדף אינו חייב עד שיפרש השם א"ר יהושע בן קרחה בכל

ה"ג לא סיפא תקלה וקלון ורישא הא קמ"ל וכו': **סיפא** • ודאי תרוייהו איכא ואימא לך דכולה מחבי' בישראל קא מייבי ואשמועינן רישא דאע"ג דליכא אלא חדא קלון בלא תקלה כגון ישראל שוגג כסבור מוקר* תקלה לאחרים שגינה עצמו בדבר מגונה ותקלה ליכא ומאי תקלה דקתני שבאה לאדם תקלה ע"י תקלת קלון קאמר וניחא לאוקמה הכי ולא תוקמה רישא בעובד כוכבים וסיפא בישראל: **בת שלש שנים ויום אחד** • קיש להו לרבנן דשוב אין בתוליה מחדין ומאו היא דאויה לביאה: **מתקדשת בביאה** • ע"י אביה אם מסרה אביה לאחר לבא עליה לשום קדושין דהאב זכאי בבתו בקדושיה דכתיב (דברים כב) את בתי נתתי לאיש הזה אבל היא עצמה ואמה ואחיה כשהיא יתומה אין בה קדושי תורה אלא רבנן היא דתקון ולא אלריכוה גם אלא מיאון במלמא: **ואם בא עליה יבם קנאה** • וילאה ידי יבום ומתגרשת הימנו בגט ומקבלו אביה ואינה לריכה חליצה דהא בביאת יבם תלה רחמנא דכיון שלקחה נעשית כאשתו לכל דבר שמגרשה בגט וזה הרי בא [עליה] אבל פחות משלש שנים אינה ביאה ואינה נקנית לו ואם בא לגרשה בגט אינו יכול אלא ימתין עד שתגיע בת שלש שנים ויום אחד ויבטול לו עד שתביא ב' שערות ותחלון: **וחייבין עליה** • אם קבל אביה קידושין ובא עליה אחר חייב עליה משום אשת איש דביאה היא אבל פחות מבת שלש נמי דקידושי כסף אלה קדושין הן לחייב עליה לאחר שלש אבל הבא עליה בתוך שלש לא נתחייב אע"פ שהיא אשת איש דלאו ביאה היא: **ומטמאה לא כולה** • בנדותה דקיי"ל (נדה דף לב.) מרבינא דוי"ו ואשה כי תהיה זבה" לרבות תיעוקת בת יום א' שמטמאה בנדתה ומיהו כי מטמא' בנדה במגע ובמדלס הוא דמטמאה מרבות ואדם וכלים כשאר נדה אבל בא עליה בתוך שלש אינה מטמאתו טומאת שכבה כבועל נדה דכתיב ביה (ויקרא טו) ותהי נדתה עליו אלא הרי הוא כמוגע בעלמא לטומאת ערב משום דלאו ביאה היא אבל בת שלש' ממאתו כדין בועל נדה: **למטמא משכב שפחתן כעלין** • שהבועל נדה מטמא משכב התחתון משום משכב אפי' לא נגע בו כעלין של זב הכי מפורש במסכת נדה בפרק בעוה כותים (דף לב:) שלין משכבו של בועל נדה חמור כמשכב נדה וכמשכב זב שנעשים אב הטומאה לטמא אדם וכלים דכתיב בהו וכל אשר יגע במשכבה אלא הרי הוא כבעליונו של זב דגד שנשא על גבי הזב שאינו אלא ראשון לטומאה ואינו מטמא אדם וכלים אלא אוכלין (מ) ומקרקי יגפינן לה התם: **נשאת לכהן** • ע"י קדושי אביה: **אוכלת בתרומה** • אבל פחות מבת שלש אע"פ שקידושיה קידושין על ידי אביה האחיל ואין ביאתה ביאה אין חופתה חופה והויא לה כאחיסה דאע"ג דקנין כספו הוא, אמרו רבנן אין האשה אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה: **בא עליה אחד מן הפסולין** • כגון עובד כוכבים או אלא לא נתין וממזר פסלה מן התרומה דהא ביאתה ביאה ובימות (דף סח.) ובקידושין בפרק בתרא (דף סט:) יליף לה מהאי קרא "ובת כהן כי תהיה לאיש זר וגו' כיון שנבעלה לפסול לה פסלה עולמית מהתם ילף לה שפיר ולוויה ישראלית מרבו *מרבויא דבת ובת": **מומתין ע"י** • אם מחייבי מיתות הן דהא ביאתה ביאה: **ופיסל פטורה** • דלאו בת עונשין היא: **פסלה ליבא** • דלאו בת עונשין היא: **קנאה** • ליורשה ושלא תפטר עוד בחליצה אלא בגט: **ואינו נותן גט עד שיגדיל** • שהרי ע"י קדושי אחיו גדול נאסרה וגירושין של זה אינן תשובין להפקיע קדושי אחיו דקטן הוא ואינו בן דעת: **ומטמא כנדה** • כבועל נדה ולא כמוגע: **למטמא משכב** • שלו התחתון כעליונו של זב אבל פחות מבן ט' אינו אלא כמוגע בנדה לטומאת ערב: **ופוסל** • אם האשה בביאתו מן התרומה אם הוא א' מן הפסולין: **ואינו מאכיל** • אם הוא כהן ובא עליה לשם קדושין אינו מאכילה בתרומה דקטן אע"ג דביאתו אינה אין קנייט קנין ולא קרינא ביה קנין כספו: **ופוסל את הבהמה מעל המזבח** • משום נרבע כגון על פי עד אחד או ע"פ הבעלים שאינה נסקלת שאינה נאסרת להדיוט: **ונסקלת על ידו** • אם יש עדים דאין שור ובהמה נסקלין אלא ע"י עדים וסנהדרין כדאמר בפ"ק (דף ב.) כמיתת בעל כך מיתת השור: **מאי לאו מדסיפא תקלה וקלון** • דהא קתני יאמרו זו היא הייט קלון וקתני נסקל הייט תקלה משנה יתירא דרישא לאיתויי קלון בלא תקלת אדם ומאי תקלה דקתני בה תקלת קלון דאיתוי לאתויי תקלת עבירה בלא קלון בהכי לא מצית לאוקומה דבישראל תקלת עבירה בבהמה בלא קלון לא משכחת לן וקא סלקא דעתך דכולה בישראל קא מייבי: **מתני' עד שיפרש את השם** • שיזכור את השם אבל אם לא הוא יש מפיו אלא שמע אם יש יולא מפי אחר ובירש פטור: בכל

[וע"ע תוס' יבמות מ: וקידושין י.]

[יבמות מ: קידושין י. מס מה:]

[יבמות מ: סס.]

מסורת השס

מבנה

"והיבי דמי"

נחיות הפנות בסוף מלכות ב' ראשונות

נ/ט/ו/ (ה"ה מאמר)

סב א מיי' פ"ח מהלכות איסורי ביאה הלי"ח:

סג ב מיי' פ"ג מהלכות אישות הלי"ח טוש"ע אה"ע סימן לו סעיף ה:

סד ג מיי' פ"ח מהלכות יבום הלי"ז טוש"ע אה"ע סימן קסו סעיף ד:

סה ד מיי' פ"ג מהלכות איסורי ביאה הלי"ב:

סו ה מיי' פ"ג מהלכות מעכב ומוכב הלי"ג:

סז ו מיי' פ"ו מהלכות תרומות הלכה ג:

סח ז מיי' פ"ח מהלכות איסורי ביאה הלי"ב:

סט ח ט מיי' פ"ח מהלכות יבום הלכה ז' סמג עשין נב טור שו"ע אה"ע סימן קסו סעיף ה:

ע י מיי' פ"ג מהלכות מעכב ומוכב הלי"ג:

עא כ מיי' פ"ח מהלכות תרומות הלכה ה והלכה יח:

עב ל מיי' פ"ד מהלכות איסורי מזבח הלי"ג:

עג מ מיי' פ"ח מהלכות איסורי ביאה הלי"ז:

עד נ מיי' שם הלי"ג:

עה ס מיי' פ"ב מהלכות מכרים הלי"ז סמג לאוין מז:

רבינו חננאל

תורה בחמה הנהנית מן העבירה תיהרג והרי אילנות כו'. כדבני רב המנונא ישראל שבא על הבהמה בשוגג מהו הכא קלון איכא תקלה ליכא דהא שוגג הוה ופשט רב יוסף מהא דתנן בנדה פ"ה בת ג' שנים ויום אחד אם בא עליה אחד מכל העריות ואפילו בהמה והא הכא דקלון איכא פי' קלון של נערה (מארשה). תקלה ליכא דהא והיא פטורה תנן וקתני מומתין על ידה. ודתנן כיון דמזידה היא בת הרינה היא. ורחמנא חס עליה משום דהיא קפנה כו' ופשט רבא מהא בן ט' שנים ויום אחד הבא על יבמתו קנאה כו' עד ופוסל הבהמה מעל גבי המזבח ונסקלת על ידו והא הכא קלון איכא תקלה ליכא דפטור תנן וקתני נסקלת על ידו. ורחינן הכא נמי כיון דמזיד הוא תקלה נמי איכא כו' ואתינן למישמא מתניתין. ודייקינן מדקתני בתניתין אלא שבאת תקלה לאדם על ידה (מדרישא) [מדסיפא] תקלה וקלון איכא כלון ליכא: ירושלמי אישאשר ישכב [והכתיב את דודתו וגו'] א"ל לצורר יצא לירון בעיריי דמר ר' יוחנן בכל אתר דכתיב עריריין יהוי הווים בלא וולד. עריריים יאמרו סוברת ביניהם: הסגרף איגו

(פיסא) [רישא] קלון בלא תקלה היכי דמי ישראל הבא על הבהמה בשוגג וקתני נהרגת ורחינן לא סיפא תקלה בלא קלון. היכי דמי עכרים שבא על הבהמה דתקלת